

רעיון לפֿרשֿת - לָג בַּעֲמֹר

לאור תורת מֶרֶן הָרַב מְרִדְכִי אֱלִיהוּ זצוק"ל

חרוב לבנות

מספר המדרש: מעשה באשה אחת שגרה בעיר צידן. היא שהתה (חיה) עֶשֶׂר שָׁנִים עִם בַּעְלָהּ וְלֹא יָלְדָה לוֹ אֶפְלוּ יָלֵד אֶחָד. בָּאוּ שְׁנֵיהֶם לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, כְּדִי לְהַפְרֵד. פָּנוּ הֵם לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמְרוּ לוֹ: "אָנוּ נְשׂוּאִים כָּבֵר לְמַעַלָּה מֵעֶשֶׂר שָׁנִים וְעַדִּין לֹא זָכִינוּ לְפָרִי בֶטֶן, לָכֵן הִחַלְטָנוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ."

אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן: "אָכֹן, עַל פִּי הַהִלָּכָה יֵשׁ לָכֶם הֵתֵר לְהַפְרֵד, אוּלָם מִבְּקֵשׁ אֲנִי מִכֶּם כָּשֶׁם שְׁחַתְנִתְכֶם הֵיטֵה מִתּוֹךְ שְׁמִיחָה וְסִיעוּדָה גְּדוֹלָה, אִף אֶת פְּרִידַתְכֶם עָשׂוּ בְּצִוְרָה יָפָה. הִפְרָדוּ מִתּוֹךְ שְׁמִיחָה."

שְׁמַעוֹן הַזֶּה לִעֲצָתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְעָשׂוּ לְעֶצְמָם יוֹם טוֹב וְסִיעוּדָה גְּדוֹלָה.

תּוֹךְ כְּדִי הַמִּשְׁתָּה, שָׁתָה הָאִישׁ יַיִן הַשְׁתַּכֵּר וְשָׁמַח וּבִעוּדוֹ מִבֶּסֶס אָמַר לָאִשְׁתּוֹ: "אֲשֵׁתִי הִיקָרָה, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי נִפְרָד מִמֶּךָ וְזֶה צֶעַר גְּדוֹל עֲבוּרִי, אִךְ אֵין לִי בִרְרָה, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת. רָגַע לִפְנֵי שְׁאֲנוּ נִפְרָדִים, אֲנִי רוֹצֶה לָתֵת לָךְ מִתְּנָה, לְפָצוֹת אוֹתְךָ וְשִׁתְּהִיָּה לָךְ מִזִּכְרָת מִמֶּנִּי. קָחִי אֶת הַחֶפֶץ הַכִּי חָשׁוּב וְהָכִי יָקָר שֵׁשׁ בִּבִּית בְּמִתְנָה."

מִתּוֹךְ שִׁיכּוּרוֹתוֹ נִרְדָּם הַבַּעַל.

וְהָאִשָּׁה? הִיא אָמְרָה לַעֲבָדִים שִׁיִּקְחוּ אֶת בַּעְלָהּ בְּמִטָּתוֹ וְיָבִיאוּ אוֹתוֹ לְבֵית אֲבִיהָ. עָשׂוּ הָעֲבָדִים כַּדְּבָרִיהָ וְהִנִּיחוּ אֶת מִטַּת הַבַּעַל בְּבֵית הוֹרִיָּה. בִּבְקָר, הִתְעוֹרֵר הַבַּעַל וּמָצָא אֶת עֶצְמוֹ יֹשֵׁן בְּבֵית הוֹרִיָּה שֶׁל אִשְׁתּוֹ.

שָׁאַל הַבַּעַל אֶת אִשְׁתּוֹ: "מָה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּבֵית אֲבִיךָ?", הִשִּׁיבָה לוֹ הָאִשָּׁה: "קָחִי אֶת הַחֶפֶץ הַכִּי יָקָר שֵׁשׁ בִּבִּית אֲמִרְתָּ לִּי, וְלֹא מִצָּאִיתִי דָּבָר יָקָר יוֹתֵר מִמֶּךָ..."

כִּשְׁשִׁמַּע הַבַּעַל אֶת דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ פָּרַץ בְּבָכִי וְהִתְמַלָּא צֶעַר.

חֲזַר הָאִישׁ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְהִפָּעַס הַתַּחֲנוּן לְרַבִּי שְׁמַעוֹן שִׁיִּבְרָכֶם שִׁיִּנְלְדוּ לָהֶם יָלָדִים. בִּרְךָ אוֹתוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְנוֹלְדוּ לָהֶם יָלָדִים.

שׂוֹאֵל ה'בֵּן אִישׁ חִי': אִם בְּסוּפּוֹ שֶׁל הַסְּפִיר הַתַּפְּלִל רִשְׁבִּי עַל הַזִּיג וּבִשְׁל בְּרַכְתּוֹ נוֹלְדוּ לָהֶם יָלָדִים, מִדּוּעַ לֹא עָשָׂה זֹאת כָּבֵר בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁבָּאוּ לְפָנָיו? מִדּוּעַ בִּקֵּשׁ מֵהֶם לַעֲרֹךְ 'מִסֻּבַּת גְּרוּשִׁין' בְּטָרֶם יִתְגַּרְשׁוּ?

אֲלֹא מִבְּאֵר הָרַב: בְּשָׁעָה שֶׁבָּנִי הַזֶּה בָּאוּ אֶל הָרַב וּבִקְשׁוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ, הֵם הָיוּ בְּמַצָּב שֶׁל רְחוּק הָאֶחָד מִהָאֲחֵר. בְּמַצָּב כֵּזֶה לֹא רָצָה רִשְׁבִּי לְהַתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם, וְעַל כֵּן שָׁלַח אוֹתָם לְבֵיתָם כְּדִי לַעֲרֹךְ מִסֻּבָּה. רַק לְאַחֵר הַסִּיעוּדָה, כִּאֲשֶׁר הִתְקַרְבוּ הַלְבָבוֹת זֶה לָזֶה, וְרָאָה רִשְׁבִּי שֶׁהֵם כָּעֵת לֹא בְּמַצָּב שֶׁל הַתְגַּרְשׁ, לְהַעֲמִיק אֶת הָרְחוּק, אֲלֹא דוֹקָא הֵם מִבְּקָשִׁים בָּנִים, וַיֵּשׁ "אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא", הֵם מְגַלִּים רָצוֹן, וְאִזּוּ יֵשׁ הִתְעוֹרְרוּת לְמַעַלָּה וְהִבְרָכָה וְהַתְפַּלָּה תַּעֲזֹר לָהֶם. וְרִשְׁבִּי אָכֹן הִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וְהִתְפַּלְתּוּ הַתְקַבְּלָה.